Դ· ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1098 ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 2 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1887 (Ն· Տ·) 14 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1887 26 ՉԻԼՀԻՃՃԷ 1304

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻԻՆ)

ԱՌԱՒԱԾ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ԴԻՒՂԻ.
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՄԻ ՕՐԱԳԻՐ
Գալաթիա, Նորատունկեան–խանի

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ)

ԲԱԺԻՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ Տարեկան	Հայկական ածանի	160
» » Վեցամսեայ	» »	80
» » Եռամսեայ	» »	40
Գաւառաց »	նոր տարեկան	
Թղթատարով տարեկան	»	240
Գաւառաց Համար նոր տարեկան		
Թղթատարով վեցամսեայ	»	120
Օտար երկիրներ, տարեկան	Ֆրանք	56
» » վեցամսեայ	»	28

Դուրս ղրկուած լրագրոց Ճամբու Ծախքը Տնօրէնութեան վրայ է· Խմբագրութեանս ղրկուած Նամակ կամ գրութիւն ետ չտրուիլ·

Les annonces sont reçues al'Eastern Agency place Karakeuy Beïrmen Han Constantinople

Կ· ՊՈԼԻՍ, 2 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, 1887

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐԱՀԻՒՆՈՒԹԻՒՆ

Ս. ԿԱՐԱՊԵՏ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ ՍԿԻՒՏԱՐԻ

ՁԵՒԹԻՒՆԻ ՆՈՒԱՍՏԱՄԱՏՈՅՑ ՅԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԸ

Գոհութեամբ կ'իմանանք թէ ձեռնարկուած է Սկիւտարի Ս. կարապետ եկեղեցւոյն վերաշինութեան· Հաւանութեամբ և աջակցութեամբ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր, հանգանակութիւնը բացուած է ի նպաստ վերաշինութեան այս եկեղեցւոյ, որուն համար 1,500է մինչեւ 2,000 ոսկի ծախք կ'ենթադրուի· Սկիւտարի եւ Գառը գիւղի երեւելիք խոստացած են հայթայթել այս գումար, և կը յուսացուի հանգանակութիւնն արդիւնաւորել ո'չ միայն քանի մը երեւելեաց կարեւոր նպաստներով, այլ և ընդհանուր բարեպաշտ ժողովրդեան սիրայօժար մասնակցութեամբ, վերաշինութեան նախնական աշխատութիւնը արդէն սկսած են ամենայն փութով·

Քանի որ այնպիսի հոյակերտ շինութեան մը վերահաստատումն այս համեմատական փոքր գումարով կրնայ ի գլուխ եղնել, պատճառ չի կայ որ վերաշինութեան գործը տարիներով յետաձգուէր, քան օրինակի ուրիշ հրկիզեալ եկեղեցւոց· Ս· Կարապետ եկեղեցւոյն վերաշինութիւնը կ'ենթադրէ նաեւ վերաշինութիւնն ձեմարանին, որ թէպէտ իւր առջի ձեւով և առջի մեծութեամբ չկարենայ վերահաստատիլ, կրնայ սակայն լինել նոր Թաղի կրթական պէտքերը գոհացնելու բաւական վարժարան մը·

Խօսելով Ս· Կարապետ եկեղեցւոյ և ձեմարանի վերաշինութեան վրայ, մարդ բնականապէս կը յիշէ այն հարիւրաւոր Հայերը որք գեռ անցեալ օր ապահով կը բնակէին այս երկու հոգեկան հաստատութեանց չուրջը բազմաթիւ մէկ մէկ կողմ ցրուեալ կը գտնուին· Նոր Թաղն իսկ պիտի վերաշինուի՞· վերստին ի նոր Թաղ պիտի համախմբի՞ այն ժողովուրդ որ ամեն կիւրակի կը ընար Ս· Կարապետ տաճարն, և որոյ զաւակունք կը կրթուէին ձեմարանին մէջ·

Այս մասին, դժբախտաբար, չունինք նպաստաւոր լուր մը· կ'երեւի թէ բազաքապետութիւնն ի բաց Թողը է նոր Թաղի ամենէն կարօտ հրկիզելոց համար տնակները չինելու խորհուրդն, և որովհետեւ ի նպաստ այս հրկիզելոց բացուած պաշտօնական հանգանակութիւնն ալ արդիւնք տուած չունի, որոշուեր է 3,000 ոսկւոյ վիճակառնական նուէրը բաշխել հրկիզելոց ամենէն իսկական մասին, անձնէր ընտանեաց գըլխէն Թողով չինել իւր տնակ ի նոր Թաղ, կամ այլուր, և կամ զարդապէս իւր ընծաձեւի ստիպողական պիտոյից գործածել նպաստի գումարը· Միւս կողմէ, կ'իմանանք թէ նոյն իսկ Սէլիմիէի զօրանոցին մէջ պատսպարեալ խղճալեաց օրական հացի պարէնը քիչ օրէն պիտի դադրի, ինչպէս դադրած է Սէլիմիէէն դուրս գտնուող աղքատիկ հրկիզելոց պարէնը·

* * *

Մարդասիրական գովելի միամտութեամբ մը, մարդ կը փորձուի հարցունել թէ լաւագոյն չէր լիներ եթէ Ս· կարապետի վերաշինութեան սահմանեալ 1,500 կամ 2,000 ոսկին, բարդուելով կայսերական պարգեւէն հայ աղքատաց սահմանեալ բաժնին վրայ, գործածուէր խղճալի հայ հրկիզելոց համար բնակարաններու չինութեան· Այս բնակարաններէ կարելի էր թերեւս ապահովել վարձ մը առնուլ, և վարձուց դումարն յատկացնել իբրեւ նկատուած Ս· կարապետ եկեղեցւոյ, և յետոյ, երբ շէնքաշինութիւն տալով այս վարձքէր և ի հարկին եկեղեցւոյն ուրիշ եկամուտներն, որք մեծաւ մասամբ անվթար կը մնան, հայթայթել հարկաւոր գումարը՝ վերաշինութեան ծախուց համար·

Օրինակի համար, առանց մանրամասնութեանց մէջ մտնելու, կարելի է վերի վերոյ ըսել թէ, կայսերական պարգեւէն Հայոց բաժինն եղած իբր 1,500 ոսկւոյն վրայ եթէ տեղային հանգանակութեամբ 1,500 ոսկի ևս բարդուի, 3,000 ոսկւով կարելի է փայտեայ փոքրիկ և կոկիկ բնակարաններ չինել 40 հատ, զորս հրկիզեալ աղքատներուն կարելի է վարձու տալ ամեան մինչեւ մէկ ու կէս կամ երկու մէջտեղ, որ անհատաւորի ածանութիւն մ'է կ· Պոլսոյ այժմեան վարձուց հետ բաղդատմամբ· Այս կերպիւ Ս· Կարապետ եկեղեցին տարեկան որոշ և ապահով եկամուտ մը կը ստանայ, որով կարելի է 2,000 ոսկւոյ չափ փոխառութեան մը տոկոսն և դլխատման ապահովել, և փոխառութեան արդիւնքովն եկեղեցին չինել· Ասով քիչ ժամանակէն կը պատսպարուի, 60ի չափ ամենէն աւելի խղճալի հրկիզեալ ընտանիքներն, և եկեղեցին ալ կը վերաչինուի·

Բայց այս տեսակ հաշիւներէ մեր ժողովուրդ համ չառնուր· Աղքատաց բնակարան չինելու համար եթէ հանգանակութեան մը ձեռնարկուի, կը վախցուի թէ չի յաջողիր, մինչեւ իսկ եթէ գործին վերջնական նպատակը լինի եկեղեցւոյն վերաշինութիւնն, եւ յետոյ, ո'վ պիտի հսկէ այսչափ կալուածներու չինութեան, այսչափ աղքատներու բնակեցուցման· ո'վ պիտի պիտի բռնէ այսչափ վարձքերու և տոկոսներու հաշիւն, ևն· Մեր աղգ պարզ գործերը կը սիրէ, թէեւ մեր աղգային գործեր պարզ չեն միշտ, կը յուսացուի որ եթէ յանուն Ս· կարապետի հանգանակութեան մը ձեռնարկուի անմիջապէս· եթէ, ինչպէս կըսեն, երկաթը ծեծուի մինչ տաք է, արդեհասը կըշինի· եկեղեցին կը վերականգնի, և ապրի է խնդիրը· Ուստի և մենք ի բոլոր սրտէ կը գովենք այս եկեղեցասիրական ձեռնարկն, և կը մնգրենք որ լիակատար յաջողութեամբ պսակուի ի մօտոյ·

* * *

Ս· կարապետի վերաշինութեան խօսքն ընելով, կարելի չէ մոռնալ թէ Չէլեբիւնի հրկիզեալ եկեղեցիներն և դպրոցներն ևս չինել Աղգին պարտքն է, ինչպէս ի վերջոյ Աղգ· Վարչութիւնն ևս հաչակեց, կարգելով յարգելի աղգայիններէ յանձնախումբ մը, նպաստ հաւաքելու Չէլեբիւնի համար· կարծ կառավարութիւնը կը հոգայ, կամ հետզհետէ պիտի հոգայ, դժբախտ հրկիզելոց առօրեայ պէտքերը· բայց անոնց ազգային և եկեղեցական հաստատութիւնները վերականգնել Աղգին կը վերաբերի ի հարկէ· Ամեն յաջողութիւն մաղթելով հանդերձ Սկիւտարի Ս· կարապետի հանգանակութեան, կը փափաքինք որ Չէլեբիւնի հանգանակութիւնն ըստ կարի արդիւնաւոր հանդիսանայ, եթէ միայն մեր աչքին տակ գտնուած ադէտն յիշենք և հեռաւոր ու մեծագոյն աղէտը մոռնանք, աններելի սխալ մը կը գործուի, յորմէ կը յուսանք թէ մեր ազգայինք, մանաւանդ կարող ազգայինք պիտի զգուշանան·

Մնաց որ Սկիւտարի եկեղեցւոյն չինութիւնը լոկ տեղային պէտք մ'է զոր Սկիւտարցիք և Գառը գիւղցիք կարող են լիովին հայթայթել, մինչ Աղգն հաւատքէն նուիրական պարտաւորութիւն մ'ունի սիրայօժար և առատաձեռն· ըլն պատասխանելու Չէլեբիւնի նպաստատուոյց ծանձնախմբին կոչման·

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԹՆԴԻՒՐ

(Թղչփն Սոֆիայի Թղթակցէն, 3 սեպտ·)

ՊՈՒԼԿԱՐԱՑ ԿԱՄՊԴՈՒԱՆ

«Այսօր տեսակցութիւն մ'ունեցայ Նախարարապետ Պ· Սդամպուլովի հետ, որ շատ հաճարձակ խօսեցաւ Էրնեօթ զօրավարին վերագրեալ պաշտօնին վրայ· Թէեւ, ըսաւ, կայս· կառավարութիւնն ընդուներ է Էրնեօթ զօրավարը Պուլկարիա զրկելու սկզբունքը, բայց Պուլկարը քնաւ իրենց միտքը չեն փոխած Ռուսիոյ առն առաջարկութեան մասին, եթէ Զօր· Էրնեօթ և Ցարութիւն էֆէնտի Պուլկարիա գան իբրեւ պարզ անհատ, ուրեւորիներու պէս ազատ պիտի լինին երկիրը մտնելու· բայց պաշտօնական համագործակցութիւն չեն կրնար կրել, զի յայնժամ իրենց պատուիրակի պաշտօնն հռչակուած կը լինի·

«Հարցուցի թէ ինչ պիտի լինի հետեւանքն եթէ Մեծ Տէրութիւնք հաւանին էրնեօթ զօրավարին գալատեան, և եթէ Թուրքիա կամ Ռուսիա ձեռնարկէ զինուորական զօրութեամբ ազ չակելու նմա· Պ· Սդամպուլով պատասխանեց թէ պուլկար կառավարութիւնը պատրաստ պիտի լինի այնպիսի պատահականութեան մը դէմ, բայց ինք չի կարծեր թէ Ռուսիա փորձէ բռնութիւնը, ծայռնեց թէ Զօր· Էրնեօթ յեղափոխական մ'է, որ Պուլկարիոյ մէջ տխուր յիշատակները Թողած է 1881ի Պետական Հարուածն ի գործ դնելով, որով տապալած է պուլկար Սահմանադրութիւնն· Ընդհանրապէս ամեն պատուիրակներն ու գործակալները զգոյշ Ռուսիա զրկուց ի Պուլկարիա յեղափոխականներ էին, որք ի բունց բան գործ ըրին գրգռել երկրին յեղափոխական տարրերը·

«Պ· Սդամպուլով ըսաւ նաեւ թէ Պուլկարք այժմ լիովին հասկացած են Ռուսիոյ դիտումներն, և պիտի պաշտպանեն զերինք· Պուլկարք ժողովը են վերջին ս'և իցէ օտար Տէրութեան միջամտութիւնն իրենց ներքին գործերուն· Ռուսիոյ համար պէտք է գաս մը լինէր Զօր· Քաւալարսի պաշտօնին խղճալի անյաջողութիւնն· Էրնեօթ չպիտի յաջողի Քաւալարսէ աւելի, և մեց որ Էրնեօթի գործունէութենց չպիտի երկնչինք նոյն Թոլտուսութիւն զոր ըրինք Քաւալարսի·

«Պ· Սդամպուլով յարեց որ եթէ Ռուսիա կը փափաքի վերահաստատել դիւանագիտական յարաբերութիւնները Պուլկարիոյ հետ և իրեւ բազաքական գործակալ դրկել Էրնեօթ զօրավարն, այդ տարբեր խնդիր է· Զօր· Էրնեօթ և Ցարութիւն էֆէնտի պատշաճ քաղաքավարութեամբ պիտի ընդունուին եթէ Պուլկարիա գան իբրեւ կանոնաւոր քաղաքական գործակատարներ· Բայց յայնմ պարագայի պէտք չէ ստանձնեն ուրիշ սխալմունք կամ պաշտօններ բան ինչ որ ստորագրեր են Նէլիդով և Քրիստիանոպոլի·

Լսեց, եւ մինչդեռ Սամսոն՝ երանութենէն յիմարացած՝ կը քաշէր նորա ձեռքն համբուրելու համար, տխրութեամբ նայեցաւ Ցան-Մառգի, չբմռնչըն երեսացին, առանց բառ մ'արտասանելու, եւ երիտասարդն հասկցաւ թէ կը հարցնէր իրեն·

—Գոնէ ես, այս չէ՞ր ուզածդ·

Յայտ մը յետոյ, երբ Սամսոն, գործադրան վերադառնալով, մարին առջեւ գերեզմանը, դարձեալ հարցուց ինքնին·

—Սակայն ինչո՞ւ համար Ցան-Մառգ և Թէեւզ այնքան տխուր էին·

Թէեւզի համար ունեցած տրիտը զգեցուլ իւր բարեկամին նկատմամբ ամածած սիրոյն, Ցան-Մառգ չէր անդիտանար թէ քանի մը օրեր պիտի տառապէր, սակայն չէր գիտեր թերեւս թէ բարոյական ինչ մեծ տանջանաց կ'ենթարկէր զանձն·

Իւր գերագոյն որոշման մէջ յարատեւելով, առաջուան պէս չէր խոյս տար այն առիթներէն յորս կրնար մանկամարդ ազգիան հանդիպել զանազիլ, այլ գործերն այնպէս կը կարգադրէր որ այս տեսակցութիւնը Սամսոնի ներկայ եղած առեն միայն տեղի կ'ունենային·

Իւր բարեկամին տեսիլն այժ կուտար իրեն եւ եթէ նորա երջանկութեան տեսարանն—որովհետեւ Սամսոն կը հաւատար թէ Թէեւզ կը սիրէ զինքը—կը գրգռէր իւր նախանձը, չար զգացում մը չէր այդ նախանձն, այլ ատելի միտք մը, միտք այն կրեսատին որում կը գտատպարտէր ինքզինքն·

Ինչու նախանձոտ լինէր·

Աներեւոյթ չէր որ Թէեւզի սիրտն իրենն էր··· թէ, եթէ բաւ մ'արտասանէր, իւր թեւերուն մէջ կ'իյնար նա·

Եթէ կը տանջուէր, պատճառն այն էր որ կը տեսնէր Թէեւզի բռնազբօսութիւնն, իւր անձին վրայ բանեցուցած ճնշումը·

Մանկամարդ աղջիկն որքան ալ կը մտաքէր իւր անձին դէմ, որքան ալ կը զգուպէր իւր սիրտն, ամեն բան ի նա կը խոյանար դէպի Ցան-Մառգ·

Եւ Սամսոն, սէրէն կուրցած, բան մը չէր նշմարեր·

Ցան-Մառգ այսպէս որքա՜ն կսկծալի տեսարաններու,—կսկծալի իրեն համար, կսկծալի հէգ Թէեւզի համար,—հարկադրեցաւ ներկայ դառնուիլ·

Երբ երեքն ի միասին միասնակ կը գրատնուէին, եւ Սամսոն կը քաշէր կը տանէր Թէեւզն իւր սիրոյն վրայ խօսելու համար նմա, կը քաշէր կը տանէր նաեւ Ցան-Մառգն, որովհետեւ կը կարծէր թէ Ցան-Մառգ երջանիկ էր իւր տեսածին, լսածին վրայ, իւր բարեբաստութեան վրայ· ի մի բառ, սիրային յիմարութիւններ էին ատոնք որոց ունկն կը դնէր Ցան-Մառգ· կը տեսնէր Սամսոնի խանդաղատ խոր նայուածքներն, ու կը լսէր անձնասիրութեան եւ անասնութեան գրովանոց հրատապ խօսքերն,—ինչպէս եւ Թէեւզի պատասխաններն այս սիրային խոստովանութեանց, տարատամ պատասխաններ, զորս կուտար կարելի եղածին չափ խաղաղ եւ գրեթէ միշտ խեղդուկ ձայնով մը·

Թէեւ իւր սէրէն կուրցած, Սամսոն երբեմն երբեմն փայլակի նման անորոշ կասկածներ կ'ունենար թէ գաղտնիք մը կար ծածկուած Թէեւզի վարման տակ·

—Չարբերատար դէմքով մը կը պատասխանէք ինձ, Թէեւզ ըսաւ օր մը նմա· Թէեւ պատանութիւն տուիք ինձ սիրել զձեզ, սակայն կարծես թէ ներկայութիւնս կը տպաւորացնէ զձեզ· Ինչ կայ· Ինչո՞ւ համար այսպէս էք· Ինչ ըրի ձեզ· Ա՜նքան քաղցր եւ այնքան բարի էք որ թերեւս կը վախնաք թէ սիրաս կը խորտակէք՝ ըսելով ինձ թէ չէք սիրեր զիս·

Սակայն Թէեւզի մէկ ժպիտը չուտով կը փարատէր այս կասկածները·

—Թէեւզ, կը սիրէ՞ք զիս, ըսաւ օր մը·

—Յրդէն չէ՞մ ըսած ձեզ, պատասխանեց մանկամարդ աղջիկը դողդողալով·

—Երբէ՞ք·

—Ներեցէք հա՞րկ է որ ըսեմ ձեզ· Այնքան դժուար բան մ'է տեսնելը·

—Պատասխան չե՞ք տար, ըսաւ տրխուրութեամբ·

(Շարունակելի)

—)(44)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻԼ ՄԱՌԻ

ԹԷՌԷԶ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԲԱԶԴԻՒՆ ՊՈՂՈՍՅԱՆ

Ցան-Մառգ չէր կրնար ըսել նմա թէ Թէեւզ, ցած ձայնով, խորապէս յուզուալ եւ խօսքը Սամսոնի ուղղելով·

—Ձեր բարեկամին համար գաղտնիք չունի՞ք·

—Ոչ, ըսաւ մեծոգի երիտասարդն,—ինք եւս չափազանց յուզեալ,—Ցան-Մառգ երկար տաեւնէ, սկիզբէն է վեր գիտէ թէ կը սիրեմ զձեզ··· եւ իրեն ըսի նաեւ թէ տեղեակ էիք իմ սիրոյս··· թէ խոստովանած էի ձեզ ամեն բան··· այնպէս չէ՞, Ցան-Մառգ·

Սա չատացաւ գլուխը խնարհեցնելով·

Ա՛յդ պահուն կարողութիւն չունէր խօսելու·

Իւր սիրտը պայթելու մօտ էր·

Թէեւզ նեա նայեցաւ, զգացիս ջանալով այժ առնուլ անկից·

Եւ Սամսոն, երկրորդ ալ այնքան դըժգոյն տեսնելով, այնքան դժգոյն որ կարծես թէ պիտի նուաղէին, Սամսոն սարսռաց·

—Ա՜տատա՜ծ իմ, ըսաւ ինքնին, ինչ կ'ունցնի կը դառնայ·

Փոխն ի փոխն կը դիտէր զնոցա վրդովմամբ·

Բարեբաղդաբար նշմարեցին զայս, եւ երկուքն ալ—Ցան-Մառգ եւ Թէեւզ—ժըպտեցան նմա կամքի հրաշալի զօրութեամբ մը·

Սամսոն չուշ առաւ, կը խեղդուէր·

—Պարո՛ն Սամսոն, ըսաւ Թէեւզ ընդհատելով նախադասութեամբք, կը սիրէք զիս··· խոստովանեցաք ինձ ձեր սէրը··· կ'ուզէք գիտնալ թէ չէմ մերժեր ձեր սէրը··· թէ պատրաստ եմ խոնարհել զձեզ···

Սամսոն ձեռները միացուց·

Երկիւղով համակուած էր·

—Շատ գոհացուած եմ ձեր սէրէն··· պարո՛ն Սամսոն··· երջանիկ եւ հպարտ եմ ձեզ համար··· որովհետեւ կը ճանչնամ զձեզ··· Սիրեցէք զիս ուրեմն··· Ձեր սրտերուր ձեզ···

Լռեց, եւ մինչդեռ Սամսոն՝ երանութենէն յիմարացած՝ կը քաշէր նորա ձեռքն համբուրելու համար, տխրութեամբ նայեցաւ Ցան-Մառգի, չբմռնչըն երեսացին, առանց բառ մ'արտասանելու, եւ երիտասարդն հասկցաւ թէ կը հարցնէր իրեն·

—Գոնէ ես, այս չէ՞ր ուզածդ·

Յայտ մը յետոյ, երբ Սամսոն, գործադրան վերադառնալով, մարին առջեւ գերեզմանը, դարձեալ հարցուց ինքնին·

—Սակայն ինչո՞ւ համար Ցան-Մառգ և Թէեւզ այնքան տխուր էին·

Թէեւզի համար ունեցած տրիտը զգեցուլ իւր բարեկամին նկատմամբ ամածած սիրոյն, Ցան-Մառգ չէր անդիտանար թէ քանի մը օրեր պիտի տառապէր, սակայն չէր գիտեր թերեւս թէ բարոյական ինչ մեծ տանջանաց կ'ենթարկէր զանձն·

Իւր գերագոյն որոշման մէջ յարատեւելով, առաջուան պէս չէր խոյս տար այն առիթներէն յորս կրնար մանկամարդ ազգիան հանդիպել զանազիլ, այլ գործերն այնպէս կը կարգադրէր որ այս տեսակցութիւնը Սամսոնի ներկայ եղած առեն միայն տեղի կ'ունենային·

Իւր բարեկամին տեսիլն այժ կուտար իրեն եւ եթէ նորա երջանկութեան տեսարանն—որովհետեւ Սամսոն կը հաւատար թէ Թէեւզ կը սիրէ զինքը—կը գրգռէր իւր նախանձը, չար զգացում մը չէր այդ նախանձն, այլ ատելի միտք մը, միտք այն կրեսատին որում կը գտատպարտէր ինքզինքն·

Ինչու նախանձոտ լինէր·

Աներեւոյթ չէր որ Թէեւզի սիրտն իրենն էր··· թէ, եթէ բաւ մ'արտասանէր, իւր թեւերուն մէջ կ'իյնար նա·

Եթէ կը տանջուէր, պատճառն այն էր որ կը տեսնէր Թէեւզի բռնազբօսութիւնն, իւր անձին վրայ բանեցուցած ճնշումը·

Մանկամարդ աղջիկն որքան ալ կը մտաքէր իւր անձին դէմ, որքան ալ կը զգուպէր իւր սիրտն, ամեն բան ի նա կը խոյանար դէպի Ցան-Մառգ·

Եւ Սամսոն, սէրէն կուրցած, բան մը չէր նշմարեր·

Ցան-Մառգ այսպէս որքա՜ն կսկծալի տեսարաններու,—կսկծալի իրեն համար, կսկծալի հէգ Թէեւզի համար,—հարկադրեցաւ ներկայ դառնուիլ·

Երբ երեքն ի միասին միասնակ կը գրատնուէին, եւ Սամսոն կը քաշէր կը տանէր Թէեւզն իւր սիրոյն վրայ խօսելու համար նմա, կը քաշէր կը տանէր նաեւ Ցան-Մառգն, որովհետեւ կը կարծէր թէ Ցան-Մառգ երջանիկ էր իւր տեսածին, լսածին վրայ, իւր բարեբաստութեան վրայ· ի մի բառ, սիրային յիմարութիւններ էին ատոնք որոց ունկն կը դնէր Ցան-Մառգ· կը տեսնէր Սամսոնի խանդաղատ խոր նայուածքներն, ու կը լսէր անձնասիրութեան եւ անասնութեան գրովանոց հրատապ խօսքերն,—ինչպէս եւ Թէեւզի պատասխաններն այս սիրային խոստովանութեանց, տարատամ պատասխաններ, զորս կուտար կարելի եղածին չափ խաղաղ եւ գրեթէ միշտ խեղդուկ ձայնով մը·

Թէեւ իւր սէրէն կուրցած, Սամսոն երբեմն երբեմն փայլակի նման անորոշ կասկածներ կ'ունենար թէ գաղտնիք մը կար ծածկուած Թէեւզի վարման տակ·

—Չարբերատար դէմքով մը կը պատասխանէք ինձ, Թէեւզ ըսաւ օր մը նմա· Թէեւ պատանութիւն տուիք ինձ սիրել զձեզ, սակայն կարծես թէ ներկայութիւնս կը տպաւորացնէ զձեզ· Ինչ կայ· Ինչո՞ւ համար այսպէս էք· Ինչ ըրի ձեզ· Ա՜նքան քաղցր եւ այնքան բարի էք որ թերեւս կը վախնաք թէ սիրաս կը խորտակէք՝ ըսելով ինձ թէ չէք սիրեր զիս·

Սակայն Թէեւզի մէկ ժպիտը չուտով կը փարատէր այս կասկածները·

—Թէեւզ, կը սիրէ՞ք զիս, ըսաւ օր մը·

—Յրդէն չէ՞մ ըսած ձեզ, պատասխանեց մանկամարդ աղջիկը դողդողալով·

—Երբէ՞ք·

—Ներեցէք հա՞րկ է որ ըսեմ ձեզ· Այնքան դժուար բան մ'է տեսնելը·

—Պատասխան չե՞ք տար, ըսաւ տրխուրութեամբ·

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ԵՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ՀԱՐ ՊՏՂԱՅԻ ԽՆԴՐՈՎ ԻՐԱՎԱԲԱՆԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՎ

Ա. ՀԱՏՎԱԾ

Ա. Ա. Ա.

ՄԵՂՎԱԿ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՆՎԱՐԻ 25, 1887 Թ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՂՈՒՄՈՒՄՈՒՆՔ

Ի Բաքու, 20 օգոստոս։

Ներկայ ամսի 16-ին, ուրբաթ օրը, ժամը 9-ին, Ս. Ծննդեան մեծ տաճարին մէջ տեղի ունեցաւ հանդիսաւոր պատարագ՝ ի հոգի հանգուցեալ Գէորգ Ա. Ալիխանեանց, որ 13 տարի եղած էր Բաքուի հայոց առաջնորդ։ Ներկայ էին Ս. Էջմիածնի պատուիրակ Գէորգ եպս. Տէր-Մովսիսեան, Ղարաբաղի առաջնորդ Ներսէս եպս. Աշտարակեցի, Ղարաբաղի ազգային վարչութեան անդամներ, Բաքուի հոգեւորականութիւնը, ազգային վարչութեան անդամներ, ուսուցիչներ, ուսուցչուհիներ, ազգային դպրոցների աշակերտներ, ինչպէս եւ մեծ բազմութիւն ժողովրդոց։ Պատարագի աւարտին Գէորգ եպս. Տէր-Մովսիսեան ներկայ եղողներուն ներկայացուց Ղարաբաղի նոր առաջնորդ Ներսէս եպս. Աշտարակեցին, որ ուրախութեան մեծ արտայայտութիւններով ընդունուեցաւ ժողովրդոց կողմանէ։ Ներսէս եպս. Աշտարակեցի ներկայ եղողներուն շնորհակալութիւն յայտնեց իր նկատմամբ ցուցաբերած ջերմ ընդունելութեան համար եւ ըսաւ, որ ինքն ալ իր կարգին պիտի ջանայ ամէն կերպով ծառայել ազգին եւ եկեղեցւոյ։ Ապա Ներսէս եպս. Աշտարակեցի հրամայեց, որ Գէորգ Ա. Ալիխանեանց հանգուցեալ Կաթողիկոսի աճիւնները, որ մինչեւ այսօր կը գտնուէին Ս. Ծննդեան մեծ տաճարին մէջ, տեղափոխուին նոր շիրիմ, որ պատրաստուած էր Ս. Ծննդեան տաճարին բակին մէջ։ Ներսէս եպս. Աշտարակեցի հրամանին համաձայն, Գէորգ եպս. Տէր-Մովսիսեան, Ներսէս եպս. Աշտարակեցի, Ղարաբաղի ազգային վարչութեան անդամներ, ուսուցիչներ, ուսուցչուհիներ, ազգային դպրոցների աշակերտներ եւ մեծ բազմութիւն ժողովրդոց ուղեկցութեամբ, հանգուցեալ Կաթողիկոսի աճիւնները տարուեցան նոր շիրիմ, ուր եւ դրուեցան։ Ներսէս եպս. Աշտարակեցի ներկայ եղողներուն շնորհակալութիւն յայտնեց իր նկատմամբ ցուցաբերած ջերմ ընդունելութեան համար եւ ըսաւ, որ ինքն ալ իր կարգին պիտի ջանայ ամէն կերպով ծառայել ազգին եւ եկեղեցւոյ։ Ապա Ներսէս եպս. Աշտարակեցի հրամայեց, որ Գէորգ Ա. Ալիխանեանց հանգուցեալ Կաթողիկոսի աճիւնները, որ մինչեւ այսօր կը գտնուէին Ս. Ծննդեան մեծ տաճարին մէջ, տեղափոխուին նոր շիրիմ, որ պատրաստուած էր Ս. Ծննդեան տաճարին բակին մէջ։ Ներսէս եպս. Աշտարակեցի հրամանին համաձայն, Գէորգ եպս. Տէր-Մովսիսեան, Ներսէս եպս. Աշտարակեցի, Ղարաբաղի ազգային վարչութեան անդամներ, ուսուցիչներ, ուսուցչուհիներ, ազգային դպրոցների աշակերտներ եւ մեծ բազմութիւն ժողովրդոց ուղեկցութեամբ, հանգուցեալ Կաթողիկոսի աճիւնները տարուեցան նոր շիրիմ, ուր եւ դրուեցան։

ՂԱԿՈՎՈՒՆՈՑ "ՈՂՋՈՒ"

ԱՌԱՎՕՏԱՅԻՆ

Ի Լոնդոն, 12 Օգոստ.

Ինչպէս կը գրեն Լոնդոնի թերթերը, Ղակովունց "Ողջուն" առաւօտեան նաւը, որ Ատլանտեան օվկիանոսի վրայ կը գտնուէր, ուղղուած է Ամերիկա։ Նաւուն վրայ կը գտնուին 280 ուղեւորներ, որոնց մեծ մասը կը կազմեն Ամերիկա գաղթող անգլիացիներ։ Նաւուն վրայ կը գտնուին նաեւ 6,000 (վեց հազար) արկղեր պատրաստի հագուստեղէն, որոնք Ամերիկա պիտի ղրկուին։ Նաւուն վրայ կը գտնուին նաեւ 8,000 (ութ հազար) արկղեր ապակեղէն իրեր, որոնք նոյնպէս

ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԻ

ԹԻՖԼԻՍ

ՀԱՍՑԵ ՄԱՐՏԻՆ ԵՒ ՊՐՈՒՍԱՅԻ ՓՈՂՈՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԻ

ԹԻՖԼԻՍ

ՀԱՍՑԵ ՄԱՐՏԻՆ ԵՒ ՊՐՈՒՍԱՅԻ ՓՈՂՈՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ

#